

Γαρουφαλλιᾶς Κωνσταντῖνος (γ' τέταρτο ΙΘ' - μέσα Κ' αἰῶνα)

Καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀργαλαστή Πηλίου. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Κ' αἰῶνα διετέλεσε Πρωτοψάλτης στὸν Ἄγ. Νικόλαο Πορταριάς. Ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος Γερμανὸς τὸν κατέβασε ὡς Πρωτοψάλτη στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἄγ. Νικολάου Βόλου μὲ Λαμπαδάριο τὸν Νικόλαο Σταυράκη, ἐνῶ παράλληλα τὸν διορίσε λογιστὴ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη. Στοὺς μαθητὲς του ἀναφέρεται ὁ Νικόλαος Τσαχτήρης, ὁ ὁποῖος τὸν διαδέχθηκε στὴν Πορταριά. Ὁ Γαρουφαλλιᾶς εἶχε καὶ ἓναν ἀδερφὸ ἐξαιρετικὸ Ἱεροψάλτη στὴ Θεσσαλονίκη.

π. Ζήτης Στέφανος, τοῦ Λεωνίδα (δ' τέταρτο ΙΘ' - μέσα Κ' αἰῶνα)

Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ. Ν. Ἄγ. Κωνσταντῖνου καὶ Ελένης μὲ γλυκύτατη φωνή, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπὸ τὶς Νιγᾶδες τῆς Βορείου Ἠπείρου. Στὴ θέση αὐτὴ διορίστηκε γύρω στὰ 1926-1927 καὶ παραιτήθηκε τὸ ἔτος 1932 γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας. Ἦταν ἀριστος γνώστης τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἀπόφοιτὸς τοῦ Ὡδεῖου Ἀθηνῶν ("Σχολὴ Ψάχου"). Ὁ π. Στέφανος Ζήτης ἦταν γιὸς τοῦ Λεωνίδα, φούρναρη στὸ ἐπάγγελμα καὶ ἀδερφὸς τοῦ Παντελῆ Ζήτη, πατέρα τοῦ ἐξαιρετοῦ Ἱεροψάλτου Ελευθέριου Ζήτη, ὁ ὁποῖος υπηρέτησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὡς Λαμπαδάριος καὶ σήμερα εἶναι Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱ. Ν. Ευαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας. Ὁ μακαριστὸς π. Στέφανος τὸ διάστημα 1923-1925, διδάξε στὴν Α' Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ποὺ ἴδρυσε ὁ φιλόμουσος Μητροπολίτης Δημητριάδος Γερμανὸς. Στοὺς μαθητὲς του μουσικωτάτου ἱερέως συγκαταλέγεται ὁ ἀδερφὸς του Χρυσόστομος Ζήτης καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Γαβρίνης. Ὁ μακαριστὸς λευίτης ἀφήσε ἓνα πολὺτιμο αὐτόγραφο μουσικὸ βιβλίο μὲ προσωπικὲς του μελοποιήσεις, τοῦ ὁποῖου, δυστυχῶς, ἀγνοεῖται ἡ τύχη.

Καμινάρης Νικόλαος, τοῦ Δημήτριου (1882 - 11/1/1969)

Ὁ Νικόλαος Καμινάρης γεννήθηκε τὸ 1882 στὸν Ἄγ. Λαυρέντιο Πηλίου ἀπὸ τὸν Δημήτριο καὶ τὴν προμυριώτισσα Μαρία. Σὺζυγὸς του ἦταν ἡ συχωριανὴ τοῦ Ἰφιγένεια. Στὴν ἐγγονὴ του Βασιλική, πρεσβυτέρα σήμερα τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἄγ. Λαυρεντίου, π. Δημήτριου Γιαννοῦλη, ὀφείλονται ὅλες οἱ πληροφορίες, ποὺ παρατίθενται. Ὁ Καμινάρης παρακολούθησε τὰ πρῶτα μαθήματα Ψαλτικῆς στὴν Ἱ. Μονὴ Ἄγ. Λαυρεντίου τοῦ χωριοῦ του. Τὸ 1917, σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν, διορίστηκε ἐπίσημα Πρωτοψάλτης στὸν Ἱ. Ν. Ἄγ. Ἀποστόλου τοῦ Νέου στὸ χωριό. Μετὰ τὸ 1918 τὸν συναντοῦμε στὸν Ἄγ. Γεώργιο Νηλείας καὶ τὸ 1931 Πρωτοψάλτη στὴν

Ἄγρια Βόλου. Ἄλλες πηγές μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι διετέλεσε Πρωτοψάλτης στὴν Παναγία Μακρινίτσας, ἀλλὰ καὶ στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Βόλου. Ἀργότερα, ἐπέστρεψε στὴ γενέτειρά του καὶ παρέμεινε ἐκεῖ ὡς Πρωτοψάλτης μέχρι τὶς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 καὶ ὡς Λαμπαδᾶριος μέχρι τὰ βαθιά του γεράματα. Μάλιστα, ἐπέλεξε ὁ ἴδιος τὸν Πρωτοψάλτη - διάδοχό του, ἀκρωμένος ἀπὸ τὸ ἱερὸ ὅσους δοκιμάζονταν γιὰ τὴ θέση αὐτή. Ἐπιλογή του ἦταν ὁ Πρωτοψάλτης Ἰωάννης Μπουρλώτος, ὁ ὁποῖος κρίθηκε ἄριστος ἀντικαταστάτης του. Ἀποχώρησε τὸ 1965 σὲ ηλικία 83 ἐτῶν καὶ κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ τὸ 1969. Ἀπὸ τὴν ἐπιθανάτιο κλῆνη, ἔψαλε τὴν ἐξόδιό Ἀκολουθία καὶ ἀφήσε τὴν τελευταία του πνοὴ στὴ φράση "θεωρῶντες μὲ ἀφῶνον". Ὡς Πρωτοψάλτης λέγεται ὅτι ἦταν μεγαλοφωνότατος ὅταν ἔψαλλε καὶ προσεκτικὸς ὅταν μιλοῦσε. Συζητοῦσε χαμηλόφωνα, προσέχοντας τὴ φωνή του, ἀλλὰ, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἦταν ἐγκρατὴς καὶ στὴ διατροφή του. Ὡς μελουργὸς ἔχει ἀφήσει σημαντικὰ ἔργα. Ὡς μουσικοδιδάσκαλος υπῆρξε ὀνομαστὸς καὶ ἐξαιρετικὸς. Ἐβγαλε πολλοὺς μαθητές, οἱ ὁποῖοι ἔρχονταν σ' αὐτὸν μὲ τὰ πόδια ἀπ' ὅλο τὸ Πήλιο καὶ τὸ Βόλο. Στοὺς μαθητές του ἀναφέρονται οἱ Κωνσταντῖνος Κουτούμπας, Ἀνέστης Μαλέτος, Ἀπόστολος Καρκαλᾶς, Γρηγόριος Τουφεξῆς, Κωνσταντῖνος Τουφεξῆς (εξαδέρφια) καὶ Ἰωάννης Ἀκριβογιάννης.

(Ἐρευνα - Κείμενα: Κων. Χ. Καραγκούνης)

[Πληροφόρηση - Αύγουστος 2010](#)